

УДК 338.48

Олег Цільникаспірант,
Львівський університет «Бізнесу та права»*Науковий керівник:***Орислава Графська**д-р екон. наук,
доцент кафедри готельно-ресторанної справи
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського

ФІНАНСОВА НЕСТАБІЛЬНІСТЬ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

Питання фінансового забезпечення та фінансової стабільності в сучасних умовах все більше турбує як власників суб'єктів господарювання (тобто підприємств) так і споживачів. Туристична галузь належить галузям, які підвладні чіткому реагуванню як зовнішніх так і внутрішніх факторів. Відомо, що туристична галузь України розвивалася швидкими та інтенсивними темпами, залучалися кошти як внутрішніх так і зовнішніх інвесторів в фінансування та побудову нових об'єктів інфраструктури туристичної галузі. З початком 2020 року ситуація докорінно змінилася в межах світового масштабу загалом та України зокрема. Рентабельність туристичної галузі знизилася. Це було зумовлено настанням всесвітньої пандемії COVID-19. Але не зважаючи на зовнішні фактори впливу пандемії COVID-19 туристична галузь продовжувала і продовжує займати своє вагомe місце в ринковій економіці України, хоча існує багато перешкод та труднощів. Основною перешкодою для безперебійної роботи туристичної галузі навіть при пандемії COVID-19 є питання фінансової стабілізації та фінансового забезпечення. В даній ситуації важливу роль відіграє фінансовий сектор нашої держави це банки та фінансові установи,

які здатні підтримувати фінансову платоспроможність підприємств туристичної галузі.

Існують випадки, коли катастрофічно не вистачає підприємствам туристичної сфери оборотних коштів, це як правило відбувається при нормальній епідеміологічній ситуації в не сезон туристичних послуг, а в період пандемії COVID-19, це ситуація наступила непередбачувано і максимально вплинула на фінансові показники діяльності підприємств туристичної сфери.

В період не сезону, в туристичній галузі найчастіше виникають питання, щодо браку коштів для:

- для розрахунку з партнерами, які потребують авансування для раннього пільгового бронювання, готелів для тимчасового проживання туристів, викупу білетів на транспортне сполучення;
- для розрахунку з бюджетом (сплата податків);
- для оплати праці найманому персоналу.

В період пандемії COVID-19 всі ці фактори стали актуальними, протягом календарного року, коли вся країна перебувала в стані фінансової нестабільності, прогнозувати коли наступить стабілізаційний період поки ще досить рано, тому для того, щоб підприємствам туристичної сфери продовжувати своє існування, їм необхідно використовувати фінансову банківську підтримку, а саме ми пропонуємо розглядати мікрокредитування, як один із інструментів фінансової стабілізації та фінансової підтримки для вище згаданих суб'єктів господарювання.

Мікрокредитування (англ. *microcredit*) – один з основних видів мікрофінансування, що полягає у видачі невеликих кредитів людям, які не мають доступу до традиційного банкінгу з різних причин. Мікрокредитування слід відрізняти від грошей до зарплати, які призначені не для фінансування бізнесу, а на покриття поточних видатків фізичних осіб.

Вартість мікрокредитів зазвичай в рази перевищує ставки за звичайними банківськими позиками [1].

Мікрокредитування для туристичної галузі в період пандемії набуває все більшої актуальності, адже потреба підприємств сфери туризму у фінансових ресурсах стає дедалі більшою та необхідною, так як на даний час нікому невідому скільки, ще триватиме період всесвітньої пандемії COVID-19. Одним з важливих завдань підприємств туристичної сфери у ринковій економіці є не тільки використання, ай мобілізація

фінансових ресурсів, тобто мікрокредитів, які є гарантом забезпечення сприятливих фінансових умов для нормального функціонування та ведення господарства. Специфічне забезпечення малих підприємств фінансовими ресурсами полягає у використанні незвичних методів фінансування, сюди можемо віднести мікрокредитування, лізинг, та вечурне кредитування.

Головне завдання мікрокредитування спрямоване на фінансування і надання фінансової допомоги у формі кредитів підприємствам туристичної галузі.

Розглянемо детальніше класифікацію банківських мікро-кредитів за методами їх надання підприємствам туристичної галузі:

- разові мікрокредити;
- кредити за потреби;
- гарантовані кредити (резервні) [2].

Отже, аналізуючи вище наведене розуміємо, що мікрокредитування є одним із оптимальних варіантів забезпечення фінансового навантаження на туристичну галузь, та забезпечення її функціонування в кризових умовах зумовлених всесвітньою пандемією COVID-19.

Ключові слова: фінансова нестабільність, туристична галузь, шляхи подолання.

Список використаних джерел

1. Копелев І. Ю. Грошовий обіг, банки та кредит : навч. посіб. / І. Ю. Копелев, С. В. Кондратюк, О. В. Кондратюк. – Львів : Край, 2006. – 168с.
2. Шелеметьєва Т. В. Управління ризиком туризму в Україні в умовах трансформації національної економіки : автореферат дисертації д-ра екон. наук: [спец.] 08.00.03 «Економіка та управління національним господарством» / Шелеметьєва Т. В. – Запоріжжя, 2019. – 43 с.